

[Justitsministeren.]

Nogen absolut Sikkerhed for, om Seglet har været brudt eller ikke brudt, er der altsaa ikke naaet og kan formentlig ikke naas. Injuriedommen af 1932 udtaler om dette Punkt, at selv om Muligheden for, at Ombytning har fundet Sted, ganske vist under Hensyn til Seglets Tilstand ikke kunde udelukkes, saa foreligger der dog ikke noget som helst Bevis for, at Statsbanernes Personale skulde have foretaget saadanne Transaktioner med Kontrakter og Planer, idet Seglets beskadigede Tilstand kunde have sin ganske naturlige Forklaring. Efter at Politidirektøren i 1935 havde afvist Jacobsens Anmeldelse mod Statsbanerne for Dokumentfalsk, tiltraadte Justitsministeriet ved Skrivelse af 19. Februar 1936 i Overensstemmelse med Statsadvokatens og Rigsadvokatens Indstilling denne Afgørelse med den Begrundelse, at der ikke forelaa nogen Formodning for, at der var udvist noget strafbart Forhold.

Der er under Sagen ikke ført Bevis for, at nogen under Statsbanerne ansat Tjenestemand skal have foretaget en Ombytning som den af Jacobsen paastaaede. Til Støtte for, at en saadan Ombytning skulde være sket, er altsaa, foruden Jacobsens egen Forklaring, fremkommet hans to Søkendes overensstemmende Udtalelser. De har dog kun en enkelt Gang før Retssagen i 1929, nemlig under Forhandlingerne i 1927 om en Tilægsoverenskomst, set den originale Kontrakt. Det er ved denne Lejlighed, de hævder at have bemærket Raderingen, men da de jo gentagne Gange har set Jacobsens Genpart, saa kan der rent psykologisk foreligge en Hukommelsesforskydning i Løbet af den Tid, der gik, indtil de i 1932, altsaa mange Aar senere, afgav Forklaring i Retten. Det skal jeg imidlertid ikke bedømme, det er bedømt ved Domstolen.

Med Hensyn til Seglets Tilstand er de sagkyndiges Erklæringer altsaa ikke overensstemmende. Dr. Madsen mener ikke, at Seglet har været brudt, forhenværende Politispektør Tage-Jensen mener det modsatte. Der er heller ikke ad denne Vej tilvejebragt afgørende Beviser for, at en Ombytning af Planerne har fundet Sted.

Mod Ombytningen — jeg har nu nævnt, hvad der kan tale for — taler dels de samstemmende Vidnesbyrd fra alle Statsbanernes Tjenestemænd, dels det før omtalte Forhold, at Banerne faktisk i 1924 havde en rigtig, uraderet Plan til Disposition, og der saaledes ikke kan ses at have været nogen Anledning for dem til at benytte en raderet Plan. Justitsministeriet maatte her-

efter fastholde, at der ikke gennem de gentagne grundige Undersøgelser var fremkommet Materiale af en saadan Vægt, at der var Grundlag for at rejse Sigelse mod nogen under Banerne ansat for Dokumentfalsk.

I 1937 indgav Jacobsen paa ny en Anmeldelse mod Statsbanerne, denne Gang for Bedrageri. Sagen blev gennemgaaet og undersøgt af Politadvokat Schiøler, der foruden at gennemgaa Akterne fra alle de tidligere Retssager ogsaa gennemgaa alle Statsbanernes Akter vedrørende dette Spørgsmaal. Det, Jacobsen nu anførte, var dels, at Banerne i 1924 havde bedraget ham ved at give ham et mindre Areal, end der var lovet ham, og ved i 1924—27 at nægte ham Erstatning herfor under Paaberaabelse af, at de ikke havde noget Ansvar for Areal-mangelen, dels gentog han den tidligere Paastand om Ombytning af Planerne.

Med Hensyn til det første Punkt staar det fast, at Banerne i Skrivelse af 17. Marts 1924 til Jarmund erklærede sig villige til at udleje et paa en vedlagt, af en privat Arkitekt udarbejdet Plan angivet Areal. I denne Plan var den til Jarmund udlejede Grund, paa hvilken der var opført en Kiosk, angivet beliggende i en Afstand af 7,5 m fra Østerbrogade. Efter at Jacobsen den 20. Maj 1924 havde accepteret Banernes Tilbud til Jacobsen om Leje af Grunden ved Østerbrogade, lod Banerne deres egne Folk foretage en Opmaaling i Marken, paa hvilket Grundlag der blev udarbejdet en ny Plan, som viste, at Kiosken i Virkeligheden ikke laa 7,5 m, men kun 5,2 m fra Østerbrogade, hvorved det til Jacobsens Disposition værende Areal paa dette Sted altsaa blev 2,3 m smallere.

Ved Kontrakten af 24. Juli 1924 blev Jacobsen ikke gjort opmærksom paa, at der forelaa en ny Plan, og det var først, da han under Opførelse af sin Bygning i September Maaned 1924 opdagede Fejlen paa Stedet, at han blev klar over Afvigelsen. Han hævder, at han, først da han i Oktober Maaned 1924 fik tilsendt sin Kontraktgenpart, blev bekendt med, at der var foretaget en ny Opmaaling.

Forholdet er yderligere det, at Banerne, da Uoverensstemmelsen var konstateret, efter i længere Tid at have nægtet Erstatning, saaledes som jeg omtalte det før, for Tab forvoldt ved denne Arealmangel, i 1927 gik med til at yde en Erstatning herfor paa 3 000 Kr., det Beløb, som Jacobsen selv forlangte.

Injuriedommen af 1932 udtaler, at selv om Jacobsen formentlig med Føje kan bebrejde Banerne, at han ikke var blevet